

Sygn. akt II K 216/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska i Marta Czapska

w obecności oskarżyciela: Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 24 października 2016 r. , 06 grudnia 2016 r. , 16 stycznia 2017 r. i 09 marca 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

S. W. (1) , s. W. i J. z d. K. , ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że :

w dniu 5 maja 2013 roku w msc. M. R. (1) ul. (...) woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. R. (2), J. R. (1) , A. S. (1) i P. S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ciągnika marki U. nr silnika (...) nr nadwozia (...) o wartości 20.000 złotych na szkodę W. K. , maszyny do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytakiem (...) : (...) o wartości 120.000 zł. oraz zmiatarki ciągnikowej o wartości 7.626 zł. na szkodę G. M.

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.

1. Oskarżonego S. W. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 05 maja 2013 roku w msc. M. R. (1) ul. (...) , woj. (...) pomagał w ukryciu ciągnika marki U. nr silnika (...) nr nadwozia (...) o wartości 20.000 złotych stanowiącego własność W. K. wiedząc , że przedmiotowa rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego oraz nabył maszynę do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytakiem (...) : (...) o wartości 120.000 zł i zmiatarkę ciągnikowej o wartości 7.626 zł stanowiących własność G. M. wiedząc , że przedmiotowe rzeczy zostały uzyskana za pomocą czynu zabronionego to jest popełnienia czynu z art. 291 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. skazuję , zaś na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. wymierza mu karę grzywny 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;

2. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego S. W. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 216/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2013 roku około godziny 09.00 do firmy pokrzywdzonego G. M. pod nazwą (...) z siedzibą w M. przy ul. (...) , w odpowiedzi na ogłoszenie dotyczące pracy w gazecie (...) , przyjechał M. R. (2) . G. M. zgodził się zatrudnić M. R. (2) na okres próbny , jednak nie podpisał z nim tego dnia żadnej umowy . Z uwagi na fakt iż M. R. (2) nie miał środków finansowych , aby dojeżdżać do pracy z miejsca swojego zamieszkania , G. M. wyraził zgodę by M.

R. (2) przez parę dni mieszkał na terenie firmy. G. M. w związku z powyższym przekazał M. R. (2) klucze od bramy wjazdowej, budynków, które tam się znajdowały i sprzętów, które tam stały.

W dniu 05 maja 2013 roku około godziny 12.00 - 13.00 M. R. (2) udał się w okolice sklepu (...) przy ul. (...) w L. . Spotkał tam J. R. (1), spożywającego alkohol w towarzystwie (...), któremu zaproponował kupno sprzętów budowlanych znajdujących się na terenie firmy pokrzywdzonego G. M. w postaci: spawarki, agregatu prądotwórczego, maszyny do układania kostki brukowej z chwytakiem, zamiatarki ciągnikowej oraz ciągnika marki U. . M. R. (2) poinformował J. R. (1) że sprzęt ten znajduje w M. przy ul. (...), oraz że posiada do tej posesji swobodny dostęp, albowiem właściciela firmy przekazał mu wszystkie klucze. M. R. (2) nie podał J. R. (1) kwoty za jaką chce te rzeczy sprzedać mówiąc, że „się dogadają”. J. R. (1) skontaktował się telefonicznie z A. S. (1) w sprawie zakupu tego sprzętu. Następnie A. S. (1) skontaktował się telefonicznie ze swoim bratem P. S. który wyraził chęć zakupu ciągnika marki U. . P. S. skontaktował się następnie z oskarżonym S. W. (1) który dysponował samochodem marki M. – lawetą przystosowaną do przewozu między innymi ciągników i poprosił go o pomoc w przewiezieniu tego ciągnika. Oskarżony S. W. (1) razem z P. S. pojechali tą lawetą do miejscowości M. R. ul. (...) gdzie znajdowała się siedziba firmy (...). Na miejscu czekali już na nich A. S. (1), M. R. (2) i J. R. (1). P. S. wyraził chęć zakupu ciągnika marki U. znajdującego się na tej posesji. W rozmowie z M. R. (2), który znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu i nie posiadał żadnych dokumentów tego ciągnika marki U. ani kluczyków do niego, ustalili jego cenę na kwotę 2000 zł. P. S. zapłacił M. R. (2) kwotę 2000 zł. Następnie P. S., M. R. (2) i oskarżony S. W. (1) odpalili ten ciągnik marki U. za pomocą gwoźdźcia włożonego do stacyjki i wjechali nim na lawetę. Następnie oskarżony S. W. (1) zabezpieczył ten ciągnik pasami. Następnie P. S. i oskarżony S. W. (1) zawieźli ten ciągnik marki U. do miejsca zamieszkania P. S. w miejscowości (...).

Właścicielem ciągnika marki U. był W. K., który pożyczył go G. M. . Wartość tego ciągnika U. wynosiła ok. 20000 zł.

Po dwóch godzinach z P. S. ponownie telefonicznie skontaktował się jego brat A. S. (1) który poinformował go że M. R. (2) chce za kwotę 7000 lub 8000 zł sprzedać znajdujące się na tej posesji w M. R. (3) przy ul. (...) maszynę do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytakiem (...): (...) o oraz zamiatarkę ciągnikową. P. S. był zainteresowany zakupem tych maszyn ale nie dysponował całą kwotą. Dlatego P. S. ponownie skontaktował się z oskarżonym S. W. (2) by zapytać go czy byłby zainteresowany wspólnym nabiciem tych maszyn. Oskarżony S. W. (1) wyraził na to zgodę i po przyjeździe P. S. do jego miejsca zamieszkania oskarżony przekazał mu kwotę 3600 zł. Następnie około godz. 17.00. ponownie udali się samochodem marki M. – lawetą do miejscowości do miejscowości M. R. ul. (...) gdzie znajdowała się siedziba firmy (...). Na miejscu ponownie czekali na nich A. S. (2), M. R. (2) i J. R. (1). P. S. wyraził chęć zakupu wspólnie z oskarżonym S. W. (1) maszyny do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytakiem (...): (...) i zamiatarki ciągnikowej. W rozmowie z M. R. (2) który w dalszym ciągu znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu P. S. ustalił cenę tych rzeczy na kwotę 7000 lub 8000 zł, mimo iż M. R. (2) nie posiadał żadnych dokumentów potwierdzających fakt iż jest właścicielem tych rzeczy ani kluczyków do maszyny do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytakiem (...): (...), która była zablokowana. P. S. zapłacił M. R. (2) kwotę 7000 lub 8000 zł. Następnie P. S., oskarżony S. W. (1), J. R. (1) i M. R. (2) za pomocą wciągarki lawety, gdyż nie byli w stanie z powodu braku kluczyków odblokować i uruchomić maszyny do układania kostki brukowej podjęli próbę załadowania tych maszyn na lawetę. Podczas wykonywania tej czynności pękła lina od wyciągarki lawety dlatego załadowali oni na lawetę maszynę do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytakiem (...): (...) oraz zamiatarkę ciągnikową ręcznie. Następnie P. S. i oskarżony S. W. (1) zawieźli maszynę do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytakiem (...): (...) oraz zamiatarkę ciągnikową do miejsca zamieszkania oskarżonego S. W. (1) w miejscowości J. . Po kilku dniach gdy P. S. i oskarżony S. W. (1) dowiedzieli się że rzeczy te są poszukiwane przez Policję i dlatego w celu ich ukrycia przewieźli je do miejscowości (...) na działkę będącej własnością P. D. .

Właścicielem maszyny do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytakiem (...): (...) o wartości 120.000 złotych oraz zamiatarkę ciągnikową o wartości 7.626 złotych był pokrzywdzony G. M. .

M. R. (2), P. S. i J. R. (1) zostali już prawomocnie skazani za czyny zarzucane im w niniejsza sprawą.

Oskarżony S. W. (1) ma ukończone 49 lat, jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, był karany (k. 994), nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowe.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego S. W. (1) (k. 167-171, k. 175-177, k. 705 i k. 1005-1006), zeznań świadków: G. M. (k. 2-5, k.17-18, k. 28-29, k. 188-190, k. 229-230, 706 i k. 1007), W. K. (k. 210-211, k. 215-216, k. 707 i k. 1007), P. D. (k. 193-194, k. 777 i k. 1025), A. B. (k. 103, k. 798-799 i k. 1025), S. K. (k. 346, k. 777-778 i k. 1026), J. D. (k. 305 i k. 707), J. R. (1) (k. 147-149, k. 152, k. 256 – 258, k. 452-454, k. 1062-1063) i A. S. (1) (k. 245-249, k. 450-451, k. 147v akt II K 937/14 i k. 1086-1087), faktur (k. 10-11, k. 824, k.838, k. 842), protokołu oględzin (k.12-15, k. 80-89, k. 123-126v, k. 186-187v, k. 207-208v, k. 332-339, k. 446-447), protokołu zatrzymania k. 19-21, k. 30-30v, k. 58-58v, k. 105-107v, k. 117-117v, k. 118-122, k. 195-195v, k. 202-206, k. 235-235v), protokołu przeszukania (k. 24-27, k. 59-63v, k. 138-139v, k. 182-184, k. 277-280v), protokołu badania (k. 31- 31v), protokołu okazania (k. 42-44, k. 188-190, k. 215-217), postanowienia (k. 153-153v), pokwitowania (k.191, k. 218, k. 348), protokołu badania (k. 196-196v), opinii (k. 285-287), zawiadomienia (k. 297), wykazu dowodów rzeczowych (k. 340), danych osobo poznawczych (k. 355-358), raportu (k. 360-366), informacji (k. 369), odpisu wyroku (k. 370-397, k. 390-400, k. 420-421, k. 424-434, k. 436-444, k. 456-472, k. 549-555), dokumentacji medycznej (k. 403), obliczenia kary (k. 422, k. 435, k. 445), pisma (k. 473), wykazu (k.476-480), karty karnej (k. 610-613, k. 630-631, k. 787-792, k. 822, k. 825-828), kosztów naprawy (k. 622), informacji z systemu NOE SAD (k. 976-978) i karty karnej (k. 994) oraz częściowo zeznań świadków : M. R. (2) (k. 39-41, k. 42-43, k. 52- 53, k. 704 i k. 1061 -1062 i k. 1063) i P. S. (k. 224-226, k. 704-705 i k. 1087-1088).

Oskarżony S. W. (1) stanął pod zarzutem, iż : w dniu 5 maja 2013 roku w msc. M. R. (1) ul. (...) woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. R. (2), J. R. (1), A. S. (1) i P. S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ciągnika marki U. nr silnika (...) nr nadwozia (...) o wartości 20.000 złotych na szkodę W. K., maszyny do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytnikiem (...): (...) o wartości 120.000 zł. oraz zamiatarki ciągnikowej o wartości 7.626 zł. na szkodę G. M. to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k.

Oskarżony S. W. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony S. W. (1) w swoich pierwszych wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym wskazał iż prowadzi firmę zajmującą się autoholowaniem. W dniu 05 maja 2013 r. skontaktował się z nim jego znajomy P. S. który poprosił go o przewiezienie z M. R. ciągnika marki U.. Następnie oskarżony S. W. (1) opisał jak wyglądało zabranie tego ciągnika marki U. i przewiezienie go na działkę znajomego P. S.. W swoich dalszych wyjaśnieniach oskarżony S. W. (1) wskazał iż ponownie tego dnia udał się swoim samochodem marki M. wraz z P. S. na tą posesję w M. R. by zabrać znajdującą się na tej posesji maszynę ładowarkę ze szczotką. Następnie maszynę tą zawiózł na swoją posesję w miejscowości J.. Oskarżony S. W. (1) wskazał iż nie miał świadomości iż bieżę udział w kradzieży, zaś za przewiezienie ciągnika marki U. i tej maszyny otrzymał od P. S. kwotę 300 zł (k. 167-171).

W swoich kolejnych wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem oskarżony S. W. (1) opisał w odmienny sposób przebieg wydarzeń z 05 maja 2013 r. oraz swoją w nich rolę. Oskarżony S. W. (3) wskazał iż jeżeli chodzi o ten ciągnik marki U. to przyjechał do niego P. S. i poprosił go aby przewiózł ten ciągnik. P. S. powiedział mu że kupił ten ciągnik a on za wykonanie tej usługi otrzymał kwotę 100 zł. Następnie razem z P. S. około południa pojechali do miejscowości M. R., gdzie na jednej z posesji czekały na nich dwie nieznanne mu osoby, którymi okazali się być M. R. (2) i J. R. (1). M. R. (2) wjechał tym ciągnikiem na naczepę, o on zabezpieczył go pasami. Następnie wraz z P. S. zwiózł ten ciągnik marki U. na działkę znajdującą się pomiędzy miejscowościami D. a N.. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego S. W. (1) wynika iż po 2-3 godzinach ponownie skontaktował się z nim P. S., który stwierdził iż osoba od której nabył ciągnik ma do sprzedania maszynę do układania kostki i zamiatarkę za które chce kwotę 7000 zł. P. S. zaproponował mu zakup tych maszyn na spółkę gdy z nie dysponował taką kwota pieniędzy na co oskarżony wyraził zgodę. Następnie z P. S. ponownie udali się na te posesję w miejscowości M. R.. Bramę do posesji otworzył M. R. (2). Następnie zapakowali na naczepę jego samochodu maszynę do układania kostki i zamiatarkę za pomocą wyciągarki bo M. R. (2) nie miał kluczy do tych maszyn i były one unieruchomione. Oskarżony S. W. (1) stwierdził iż nie podpisywał z M. R. (2) żadnej umowy na zakup tych maszyn. Również P. S. nie pokazał mu żadnej

umowy na ich zakup , mówiąc iż ma ją podpisać później z M. R. (2) . M. R. nie okazał mu też żadnych dokumentów z których wynikało iż jest właścicielem tych maszyn . Oskarżony S. W. (1) stwierdził iż wcześniej na zakup tych maszyn przekazał P. S. kwotę 3400 zł , gdyż ten miał resztę brakujących pieniędzy. Jednak nie widział czy P. S. przekazał M. R. (2) kwoty 7000 zł za ten maszyny . Następnie maszyny te zostały zawiezione na jego posesję w miejscowości J. . Gdy po paru dniach okazało się że Policja poszukuje tych maszyn przewiózł te maszyny na działkę znajomego P. S. w okolice D. (k. 175-177, k. 705 i k. 1005-1006) .

Na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonego S. W. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym (podczas drugiego przesłuchania - k. 175-177) oraz na rozprawie przed Sądem (k. 705 i k. 1005-1006) za wyjątkiem fragmentu w którym stwierdził iż ufał P. S. że M. R. (2) był właścicielem tych rzeczy oraz że P. S. sprawdził to przed zawarciem transakcji . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. W. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : G. M. (k. 2-5 , k.17-18 , k. 28-29 , k. 188-190 , k. 229-230 , 706 i k. 1007) , W. K. (k. 210-211, k. 215-216 , k. 707 i k. 1007) , P. D. (k. 193-194 , k. 777 i k. 1025) , A. B. (k. 103, k. 798-799 i k. 1025) , S. K. (k. 346, k. 777-778 i k. 1026) , J. R. (1) (k. 147- 149 , k. 152 . k. 256 – 258 , k. 452-454 , k. 1062-1063) , A. S. (1) (k. 245-249 , k. 450-451 , k. 147v akt II K 937/14 i k. 1086-1087) , M. R. (2) (k. 39-41 , k. 42-43 , k. 52- 53 , k. 704 i k. 1061 -1062 i k. 1063) i P. S. (k. 224-226 , k. 704-705 i k. 1087-1088) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy wskazać iż wyjaśnień tych wynika wprost iż oskarżony S. W. (1) popełnili czyn z art. 291 § 1 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku

Sąd nie dał w pozostałej części wiary wyjaśnieniom oskarżonego S. W. (1) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. W. (1) są niejasne , nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy oraz stanowią przyjętą prze niego linię obrony . Na wstępie oceniając wyjaśnienia oskarżonego S. W. (1) należy zauważyć iż podczas drugiego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 175-177) i na rozprawie przed Sądem (k. 1005-1006) przyznał iż jego pierwsze wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym są nieprawdziwe i stanowiły jego linię obrony . Ponadto należy zauważyć iż zeznań świadków : J. R. (1) (k. 147-149 , k. 152 . k. 256 – 258 , k. 452-454 , k. 1062-1063) i M. R. (2) (k. 39-41 , k. 42-43 , k. 52- 53 , k. 704 i k. 1061 -1062 i k. 1063) wynika wprost iż w dniu 5 maja 2013 r. na posesji przy ul. (...) w M. R. (3) M. R. (2) znajdował się pod znaczymy wpływem alkoholu i nie dysponował żadnymi dokumentami potwierdzającymi iż jest właścicielem tych rzeczy ani kluczami do ciągnika i maszyny do układania kostki brukowej . Ponadto oskarżony S. W. (2) i P. S. nabyli te rzeczy znacznie poniżej ich rzeczywistej wartości. Należy również wskazać że gdyby P. S. i oskarżony S. W. (2) nie mieli świadomości iż rzeczy te pochodzą z czynu zabronionego nie podjęli by następnie działań mających na celu ukrycie tych rzeczy , gdy otrzymali informację że są one poszukiwane przez Policję .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego S. W. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : G. M., W. K. , P. D., A. B. , S. K., J. D., A. S. (3) , A. S. (1) i J. R. (1) jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka G. M. - pokrzywdzonego w niniejszej sprawie - właściciela maszyny do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytnikiem (...): (...) oraz zamiatarki ciągnikowej wynika w jakich okolicznościach maszyny te zostały oraz ciągnika marki U. , który został mu pożyczony mu przez W. K. , zostały skradzione z posesji przy ul. (...) M. R. (1), gdzie mieściła się baza jego firmy . Świadek ten opisał w jakich okolicznościach i kiedy przejął do pracy M. R. (2) oraz jaka była wartość tych skradzionych maszyn (k. 2-5 , k.17-18 , k. 28-29 , k. 188-190 , k. 229-230 , 706 i k. 1007).

Z zeznań świadka W. K. - pokrzywdzonego w niniejszej sprawie - właściciela ciągnika marki U. wynika w jakich okolicznościach dowiedział się o jego kradzieży z posesji przy ul. (...) M. R. (1), gdzie mieściła się baza firmy (...) . Świadek W. K. podniósł iż ciągnik ten pożyczyl G. M. oraz opisał jaka była wartość tego ciągnika oraz jego stan techniczny (k. 210-211, k. 215-216 , k. 707 i k. 1007).

Z zeznań świadka P. D. wynika jakich okolicznościach na jego działkę w miejscowości (...) zostały przywiezione przez P. S. maszyna do układania kostek i zamiatarka . Z zeznań tego świadka wynika iż przed tym jak te maszyny zostały

przywiezione na jego działkę P. S. poinformował go że kupił je razem z oskarżony S. W. (1) (k. 193-194 , k. 777 i k. 1025) .

Z zeznań świadka A. B. (k. 103, k. 798-799 i k. 1025) i S. K. (k. 346, k. 777-778 i k. 1026) wynika iż w jakich okolicznościach w dniu 05 maja 2013 r. w L. przy ul. (...) poznał M. R. (2) . Z zeznań tych świadków wynika iż M. R. (2) zaproponował J. R. (1) zakup jakiegoś ciągnika i innego sprzętu .

Świadek J. D. w swoich zeznaniach opisał w jakich okolicznościach dowiedział się o kradzieży z posesji przy ul. (...) M. R. (1), należącego do niego agregatu prądotwórczego który pożyczył G. M. oraz jak była jego wartość (k. 305 i k. 707) .

Natomiast z zeznań świadka A. S. (3) – żony P. S. wynika iż nie ma żadnej wiedzy na temat przedmiotowego zdarzenia (k. 136v i k. 1026) .

Z zeznań świadka A. S. (1) wynika iż w dniu 05 maja 2013 r. skontaktował się z nim telefonicznie J. R. (1) w sprawie znalezienia osób zainteresowanych zakupem ciągnika oraz innych maszyn. Następnie skontaktował się telefonicznie ze swoim bratem P. S. który okazał się zainteresowany zakupem tego ciągnika . Następnie pojechał do miejscowości M. R. na ul. (...). Na tej posesji znajdowali się J. R. (2) i M. R. (2) . Po pewnym czasie przyjechał lawetą oskarżony S. W. (1) i jego brat P. S.. Jego brat ustalił z M. R. (2) szczegóły zakupu ciągnika marki U. , zaś S. W. (1) miał przewieźć ten ciągnik z tej posesji . Świadek A. S. (1) wskazał iż nie wie na temat faktu iż oskarżony S. W. (1) wspólnie z jego bratem P. S. nabyli tego dnia jakieś inne rzeczy od M. R. (2) (k. 245-249 , k. 450-451 , k. 147v akt II K 937/14 i k. 1086-1087) .

Natomiast z zeznań świadka J. R. (1) wynika w jakich okolicznościach w dniu 05 maja 2013 r. poznał M. R. (2) który zaproponował mu zakup ciągnika i innych maszyn znajdujących się na posesji w M. R. (3) przy ul. (...) . Świadek J. R. (1) wskazał iż to on skontaktował się z A. S. (1) , który obiecał iż postara się znaleźć klientów na te rzeczy . Następnie z M. R. (2) udali się do na posesji w M. R. (3) przy ul. (...). Tam laweta przyjechali P. S. i oskarżony S. W. (1) . Oni wzięli na lawetę najpierw ciągnik , a potem przyjechali po maszynę do układania kostki brukowej i zamiatarkę . Świadek J. R. (1) przyznał iż pomagał ładować na lawetę maszynę do układania bruku i zamiatarkę bo pękła linka wyciągarki . Z dalszych zeznań świadka J. R. (1) wynika iż M. R. ustalał z P. S. i oskarżonym S. W. (2) szczegóły nabycia tych rzeczy i otrzymał od nich za nie pieniądze , ale nie wie w jakiej kwocie . Od M. R. (2) dostał później kwotę 450 zł za którą później wspólnie pili alkohol (k. 147-149 , k. 152 . k. 256 – 258 , k. 452-454 , k. 1062- 1063) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Natomiast z zeznań świadka M. R. (2) wynika iż w jakich okolicznościach w dniu 04 maja 2013 r. został zatrudniony w firmie (...) z siedzibą w M. przy ul. (...) przez G. M. . Z dalszych zeznań świadka M. R. (2) wynika iż G. M. pozwolił mu spać na terenie bazy jego firmy w M. przy ul. (...) i przekazał mu wszystkie klucze . W dniu 05 maja 2013 r. około godziny 12.00. w L. obok sklepu (...) spotkał J. R. (1) któremu zaproponował zakup znajdującego się na terenie tej firmy ciągnika marki U. i pozostałego sprzętu informując go iż szef dał mu klucze do wszystkich pomieszczeń , gdzie znajduje się ten sprzęt . Z dalszych zeznań świadka M. R. (2) wynika iż J. R. (1) wykonał kilka telefonów celem znalezienia osób zainteresowanych zakupem tych rzeczy . Następnie udali się do M. R. na ul. (...) gdzie przyjechali lawetą P. S. i S. W. (1). P. S. był zainteresowany zakupem ciągnika marki U. . Z zeznań świadka M. R. (2) wynika iż nie miał kluczyków do tego ciągnika i przed wjazdem na lawetę został on odpalony za pomocą gwoźdźca włożonego do stacyjki . Następnie około godziny 18.00. -19.00 ponownie przyjechał wraz z J. R. (1) i A. S. (1) do M. R. gdyż oskarżony S. W. (1) i P. S. byli zainteresowani zakupem maszyny do układania kostki i zamiatarka . Świadek M. R. (2) stwierdził iż nie miał kluczyka do tej maszyny do układania bruku która była zablokowana. Maszyny te również została załadowana na tą lawetę przez P. S. i oskarżonego S. W. (1) przy jego pomocy . Z dalszych zeznań świadka M. R. (2) wynika iż P. S. i S. W. (1) nie żądały by przedstawił im dokumenty potwierdzające fakt iż jest on właścicielem tych rzeczy oraz dowodu rejestracyjnego tego ciągnika . Podpisał nawet z P. S. umowę . Za sprzedaż tych rzeczy chciał dostać kwot 2000-3000

zł . Jednak otrzymał za ciągnik oraz maszynę do układania kostki i zamiatarkę kwotę 1700-1800 zł która wypłacił mu J. R. (1) (k. 39-41 , k. 42-43 , k. 52-53 , k. 704 i k. 1061 -1062 i k. 1063).

Jeżeli chodzi o zeznania świadka M. R. (2) - to zasługują one na wiarę poza częścią w której świadek stwierdził iż pieniądze za ciągnik marki U. , maszynę do układania kostki brukowej oraz zamiatarkę otrzymał od J. R. (1) a nie od P. S. i że była to kwota 1700-2000 zł oraz że podpisał z P. S. umowę . W tym zakresie zeznania świadka M. R. (2) są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : G. M. (k. 2-5 , k.17-18 , k. 28-29 , k. 188-190 , k. 229-230 , 706 i k. 1007), W. K. (k. 210-211, k. 215-216 , k. 707 i k. 1007) , A. B. (k. 103, k. 798-799 i k. 1025) , S. K. (k. 346, k. 777-778 i k. 1026) , J. D. (k. 305 i k. 707) , P. S. (k. 224-226 , k. 704-705 i k. 1087-1088) , A. S. (1) (k. 245-249 , k. 450-451 , k. 147v akt II K 937/14 i k. 1086-1087) i J. R. (1) (k. 147-149 , k. 152 . k. 256 – 258 , k. 452-454 , k. 1062-1063) oraz wyjaśnieniami oskarżonego S. W. (1) (k. 167-171, k. 175-177, k. 705 i k. 1005-1006) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Nie zasługuje na wiarę natomiast pozostała część zeznań świadka M. R. (2) w których wynika iż pieniądze za ciągnik marki U. , maszynę do układania kostki brukowej oraz zamiatarkę otrzymał od J. R. (1) a nie od P. S. i że była to kwota 1700-2000 zł . oraz że podpisał z P. S. umowę . W tym zakresie zeznania świadka M. R. (2) są niejasne , nielogiczne i wewnętrznie sprzeczne oraz skierowane na pomniejszenie swojej winy . Należy zauważyć iż z zeznań świadków : P. S. (k. 224-226 , k. 704-705 i k. 1087-1088) , J. R. (1) (k. 147-149 , k. 152 . k. 256 – 258 , k. 452-454 , k. 1062-1063) oraz wyjaśnieniami oskarżonego S. W. (1) (k. 167-171, k. 175-177, k. 705 i k. 1005-1006) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika iż to P. S. przekazał M. R. (4) za te przedmioty łączną kwotę ok. 9000-10000 zł oraz że nie została podpisana żadna umowa . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka M. R. (2) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Natomiast z zeznań świadka P. S. wynika iż w dniu 05 maja 2013 r. dowiedział się od swojego brata A. S. (1) o możliwości okazynego zakupu ciągnika U.. Następnie razem z oskarżonym S. W. (1) jego lawetą pojechali do M. R. , gdzie czekał na nich jego brat . Po wejściu na posesję gdzie znajdował się ten ciągnik M. R. (2) zaproponował jego sprzedaż i ustalili jego cenę na kwotę 2000 zł , która zapłacił M. R. (2) . Następnie ciągnik ten zwieźli lawetą razem z oskarżonym S. W. (1) na działkę w M. R. (3) przy ul. (...) . Później ponownie zadzwonił do niego brat A. S. (1) z pytaniem czy nie jest zainteresowany kupić od M. R. (2) maszyny do układania kostki brukowej i zamiatarki . Z dalszych zeznań świadka P. S. wynika iż ponownie skontaktował się z oskarżonym S. W. (1) , gdyż nie miał całej potrzebnej kwoty , który wyraził chęć wspólnego zakupu tych maszyn. Po ponownym przyjeździe na tą posesję w M. R. (3) M. R. (2) sprzedał im maszyny do układania kostki brukowej i zamiatarki za kwotę 8000 zł z czego kwotę 3600 zł na zakup tych maszyn wcześniej dał mu oskarżony S. W. (1) . Następnie przewieźli te maszyny lawetą oskarżonego S. W. (4) na jego posesję w J. . Świadek P. S. wskazał ponadto w swoich zeznaniach iż nie miał żadnych obaw że te maszyny są sprzedawane przez M. R. (2) nie legalnie , nie pamięta jednak czy podpisywał jakąś umowę na zakup tych maszyn oraz czy M. R. (2) przedstawił mu jakiegokolwiek dokumenty potwierdzające fakt iż jest on ich właścicielem (k. 224-226 , k. 704-705 , k. i (...) - (...)) .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka P. S. - to zasługują one na wiarę poza częścią w której świadek stwierdził iż nie miał żadnych obaw iż nabyte od M. R. (2) rzeczy nie są jego własnością . W tym zakresie zeznania świadka P. S. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : A. S. (1) (k. 245-249 , k. 450-451 , k. 147v akt II K 937/14 i k. 1086-1087) , J. R. (1) (k. 147-149 , k. 152 . k. 256 – 258 , k. 452-454 , k. 1062-1063) , P. D. (k. 193-194 , k. 777 i k. 1025) i M. R. (2) (k. 39-41 , k. 42-43 , k. 52- 53 , k. 704 i k. 1061 -1062 i k. 1063) oraz wyjaśnieniami oskarżonego S. W. (1) (k. 167-171, k. 175-177, k. 705 i k. 1005-1006) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Nie zasługuje na wiarę natomiast pozostała część zeznań świadka P. S. w których wynika że nie miał żadnych obaw iż nabyte od M. R. (2) rzeczy nie są jego własnością . W tym zakresie zeznania świadka P. S. są niejasne , nielogiczne i wewnętrznie sprzeczne oraz skierowane na pomniejszenie swojej winy oraz winy oskarżonego S. W. (1) . Należy zauważyć iż z zeznań świadków : J. R. (1) (k. 147-149 , k. 152 . k. 256 – 258 , k. 452-454 , k. 1062-1063) i M. R. (2) (k. 39-41 , k. 42-43 , k. 52- 53 , k. 704 i k. 1061 -1062 i k. 1063) wynika wprost iż w dniu 5 maja 2013 r. na posesji przy

ul. (...), w M. R. (3) M. R. (2) znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu i nie dysponował żadnymi dokumentami potwierdzającymi iż jest właścicielem tych rzeczy. Ponadto M. R. nie dysponował dowodem rejestracyjnym ciągnika marki U. ani kluczami do niego, a ciągnik ten przed wjazdem na lawetę został on odpalony za pomocą gwoźdźca włożonego do stacyjki. M. R. (2) nie miał również kluczyka do maszyny do układania bruku która była zablokowana (k. 39-41, k. 42-43, k. 52-53, k. 704 i k. 1061-1062 i k. 1063). Maszyny te również została załadowana na ta lawetę przez P. S. i oskarżonego S. W. (1) przy jego pomocy i J. R. (1) i podczas jej załadunku pękła linka wyciągarki lawety (k. 147-149, k. 152, k. 256-258, k. 452-454, k. 1062-1063). Należy również zauważyć iż P. S. oraz oskarżony S. W. (2) nabył te rzeczy znacznie poniżej ich rzeczywistej wartości. Ponadto z wyjaśnień oskarżonego S. W. (1) (k. 167-171, k. 175-177, k. 705 i k. 1005-1006) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika iż razem z P. S. następnie ukryli maszynę do układania kostki brukowej i zamiatarkę na posesji należącej do znajomego P. P. D. gdyż były one poszukiwane przez policję. Fakty te wskazują wprost iż zarówno P. S. jak i oskarżony S. W. (2) doskonale wiedzieli iż rzeczy nabyte od M. R. (2) pochodzą z czynu zabronionego. Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka P. S. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżonego S. W. (1) w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 05 maja 2013 roku w msc. M. R. (1) ul. (...), woj. (...) pomagał w ukryciu ciągnika marki U. nr silnika (...) nr nadwozia (...) o wartości 20.000 złotych stanowiącego własność W. K. wiedząc, że przedmiotowa rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego oraz nabył maszynę do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytnikiem (...): (...) o wartości 120.000 zł i zamiatarkę ciągnikową o wartości 7.626 zł stanowiących własność G. M. wiedząc, że przedmiotowe rzeczy zostały uzyskana za pomocą czynu zabronionego to jest popełnienia czynu z art. 291 § 1 k.k. .

Przepis art. 278 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Rodzajowym przedmiotem ochrony przepisów art. 278 § 1 k.k. jest mienie, którym według prawa cywilnego jest własność i inne prawa majątkowe (art. 44 k.c.). Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. jeśli ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy. Po pierwsze, fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą. Po wtóre, objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie. O wielkości skutku (szkody) wywołanego działaniem przestępnym decyduje tylko sama wartość zabranych rzeczy lub pieniędzy. Nie wlicza się do tej wartości odsetek od sumy pieniędzy. Liczy się tylko bowiem szkodę rzeczywistą, a nie zysk spodziewany, chociażby jego osiągnięcie graniczyło z pewnością. Do wartości zaboru nie można wliczać utraconych a spodziewanych przez poszkodowanego zysków (lucrum cessans), taka postać szkody nie jest bowiem szkodą rzeczywistą (damnum emergens) (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 marca 1994 r., II Akr 128/93, KZS 1994, z. 4, poz. 16 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 września 1992 r., II

Akr 201/91, KZS 1992, z. 10, poz. 12). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić się jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Jako że przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Konieczne jest zatem działanie sprawcy z tzw. dolus coloratus. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem wynikowym. (tak Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkowski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

W powyższej sprawie zebrany materiał dowodowy w postaci zeznań świadków : G. M. (k. 2-5 , k.17-18 , k. 28-29 , k. 188-190 , k. 229-230 , 706 i k. 1007) , W. K. (k. 210-211, k. 215-216 , k. 707 i k. 1007) , P. D. (k. 193-194 , k. 777 i k. 1025) , A. B. (k. 103, k. 798-799 i k. 1025) , S. K. (k. 346, k. 777-778 i k. 1026) , J. R. (1) (k. 147- 149 , k. 152 . k. 256 – 258 , k. 452-454 , k. 1062-1063) , A. S. (1) (k. 245-249 , k. 450-451 , k. 147v akt II K 937/14 i k. 1086-1087) , M. R. (2) (k. 39-41 , k. 42-43 , k. 52- 53 , k. 704 i k. 1061 -1062 i k. 1063) i P. S. (k. 224-226 , k. 704-705 i k. 1087-1088) oraz wyjaśnień oskarżonego S. W. (1) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę nie pozwala przyjąć iż oskarżony S. W. (1) popełnił zarzucany mu czyn z art. 278 § 1 k.k.. Zebrane w sprawie w/w dowody pozwalają natomiast w ramach zarzucanego oskarżonemu S. W. (1) czynu na uznanie że jego zachowanie realizuje znamiona czynu z art. 291 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku .

Należy wskazać iż przepis art. 291 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Paserstwo określone w art. 291 § 1 k.k. jest przestępstwem o alternatywnie określonych czterech formach działania sprawczego, przyjmujących postać: nabywania przez sprawcę rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, udzielania pomocy do jej zbycia, przyjmowania takiej rzeczy, udzielania pomocy w jej ukryciu. Przestępstwo określone w art. 291 k.k. jest przestępstwem powszechnym i może być popełnione przez każdy zdatny do ponoszenia odpowiedzialności karnej podmiot. Istotą paserstwa jest nabycie rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, przy czym nabycie nie musi mieć wcale charakteru odpłatnego, gdyż możliwe jest także w drodze czynności nieodpłatnej (darowizny). Dla bytu paserstwa nie jest także konieczne, aby doszło do uiszczenia zapłaty za rzecz, nawet wtedy, gdy nabycie ma charakter odpłatny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 1986 r., II KR 44/86, OSNPG 1986, nr 12, poz. 169). Elementem charakterystycznym nabycia rzeczy przez pasera jest uzyskanie przez niego całkowitego władztwa nad rzeczą, które umożliwia mu postępowanie z rzeczą tak, jak gdyby był jej legalnym właścicielem (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1986 r., II KR 315/86, OSNKW 1987, nr 7-8, poz. 67; zob. też W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 659). Nabycie rzeczy przez pasera następuje w złej wierze, tzn. w takich okolicznościach, w których nabywca wie, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego, a zbywca tej rzeczy, który uzyskał ją za pomocą czynu zabronionego, nie jest w stanie przenieść na nabywcę praw do rzeczy, których sam nie posiada. Przedmiotem przestępstwa określonego w art. 291 k.k. mogą być tylko rzeczy uzyskane za pomocą czynu zabronionego. Przestępstwo określone w art. 291 k.k. jest przestępstwem umyślnym. (za Komentarz do art. 291 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Zoll (red.), A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkowski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

Dla popełnienia paserstwa we wszystkich jego formach konieczna jest świadomość sprawcy, że rzecz będąca przedmiotem jego działania została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, albo świadomość możliwości pochodzenia tej rzeczy z czynu zabronionego. Dla wypełnienia znamion strony podmiotowej przestępstwa określonego w art. 291 k.k. nie jest konieczna natomiast świadomość sprawcy dotycząca okoliczności związanych z popełnieniem czynu zabronionego, z którego pochodzi rzecz stanowiąca przedmiot jego działania. W szczególności nie jest

konieczne, aby paser miał świadomość, za pomocą jakiego konkretnie czynu zabronionego rzecz została uzyskana, ani też świadomość okoliczności, czasu i miejsca popełnienia tego czynu zabronionego (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 662; J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 423-424; J. Wojciechowski, Kodeks karny..., s. 506). Paserstwo jest przestępstwem o złożonym przedmiocie ochrony (zamachu), gdyż rzecz, którą paser: nabywa, pomaga zbyć, przyjmuje lub ukrywa - może pochodzić nie tylko z przestępstw przeciwko mieniu, lecz także z każdego innego czynu zabronionego (np. łapownictwa, przemytu).

W powyższej sprawie oskarżony S. W. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 291 § 1 k.k. opisanego w pkt. wyroku 1 albowiem w dniu 05 maja 2013 roku w msc. M. R. (1) ul. (...), woj. (...) pomagał w ukryciu ciągnika marki U. nr silnika (...) nr nadwozia (...) o wartości 20.000 złotych stanowiącego własność W. K. wiedząc, że przedmiotowa rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego. Ponadto tego dnia w msc. M. R. (1) ul. (...), woj. (...) nabył również maszynę do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytkiem (...): (...) o wartości 120.000 zł i zamiatarkę ciągnikową o wartości 7.626 zł stanowiących własność G. M. wiedząc, że przedmiotowe rzeczy zostały uzyskana za pomocą czynu zabronionego.

Oskarżony S. W. (1) wiedział iż nabyte przez niego wspólnie z P. S. maszyna do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytkiem (...): (...) i zamiatarka ciągnikowa oraz ciągnik marki U. nabyte przez P. S. który pomagał przewieźć i ukryć pochodząc z czynu zabronionego – przestępstwa kradzieży. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków J. R. (1) (k. 147-149, k. 152, k. 256 – 258, k. 452-454, k. 1062-1063), M. R. (2) (k. 39-41, k. 42-43, k. 52- 53, k. 704 i k. 1061 -1062 i k. 1063) i P. S. (k. 224-226, k. 704-705 i k. 1087-1088) oraz wyjaśnień oskarżonego S. W. (1) (k. 175-177, k. 705 i k. 1005-1006) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Należy ponownie wskazać iż z zeznań świadków : J. R. (1) i M. R. (2) wynika wprost iż w dniu 5 maja 2013 r. na posesji przy ul. (...) w M. R. (3) M. R. (2) znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu i nie dysponował żadnymi dokumentami potwierdzającymi iż jest właścicielem tych rzeczy. Ponadto M. R. nie dysponował dowodem rejestracyjnym ciągnika marki U. ani kluczami do niego, a ciągnik ten przed wjazdem na lawetę został on odpalony za pomocą gwoźdźca włożonego do stacyjki. M. R. (2) nie miał również kluczyka do maszyny do układania bruku która była zablokowana (k. 39-41, k. 42-43, k. 52- 53, k. 704 i k. 1061 -1062 i k. 1063). Fakt te były doskonale znane oskarżonemu S. W. (1). Należy również zauważyć iż P. S. oraz oskarżony S. W. (2) nabył te rzeczy znacznie poniżej ich rzeczywistej wartości. Ponadto z wyjaśnień oskarżonego S. W. (1) (k. 175-177, k. 705 i k. 1005-1006) wynika iż razem z P. S. gdy dowiedzieli się że maszyna do układania kostki brukowej marki M. (...) z chwytkiem (...): (...) i zamiatarka ciągnikowa są poszukiwane przez Policję jako rzeczy skradzione G. M. w celu ich ukrycia przewieźli je do miejscowości (...) na działkę będącej własnością P. D. .

Należy zauważyć iż dla popełnienia przestępstwa opisanego w art. 291 § 1 k.k. konieczna jest świadomość sprawcy, że rzecz będąca przedmiotem jego działania została uzyskana za pomocą czynu zabronionego. Dla wypełnienia znamion strony podmiotowej przestępstwa określonego w art. 291 § 1 k.k. nie jest konieczna natomiast świadomość sprawcy dotycząca okoliczności związanych z popełnieniem czynu zabronionego, z którego pochodzi rzecz stanowiąca przedmiot jego działania. W powyższej sprawie oskarżony S. W. (1) wiedział iż przedmiotowe rzeczy pochodziły z czynu zabronionego. Tym samym można przypisać oskarżonemu S. W. (1) realizację znamion czynu z art. 291 § 1 k.k. .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego S. W. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 291 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu S. W. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego S. W. (1) czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony S. W. (1) naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudze mienie. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt, iż oskarżony S. W. (1) był już karany (k. 994).

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia okoliczności łagodzących wobec oskarżonego S. W. (1).

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu S. W. (1) za czyn z art. 291 § 1 k.k. na podstawie na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. karę grzywny 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Orzeczona wobec oskarżonego S. W. (1) kara grzywny 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego S. W. (1) funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania oskarżonego S. W. (1) i jego postawa w toku postępowania . Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego S. W. (1) funkcję represyjną .

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego S. W. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż oskarżony odbywa obecnie karę pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.